

Ι.Μ.Βεροίας: Η εορτή της Αγίας Σοφίας και των τριών θυγατέρων της

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Κατά το διήμερο 16 και 17 Σεπτεμβρίου εορτάστηκε η μνήμη της **Αγίας Σοφίας και των τριών θυγατέρων αυτής** Πίστεως, Ελπίδος και Αγάπης στην **Ιερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας**.

Την παραμονή της εορτής το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον πανηγυρικό εσπερινό και κήρυξε τον θείο λόγο στο Κουστοχώρι (Κατασκηνώσεις ΓΕΧΑ).

Ανήμερα της εορτής το πρωί ο Σεβασμιώτατος λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Τριπόταμο. Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας χειροθέτησε Αναγνώστη τον κ. Ιωάννη Κοσιονίδη.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στον Εσπερινό:

«Πίστις, Ἐλπίς, Ἀγάπη, ἱερών-τα-τοι κλάδοι, Σοφίας τῆς σεμνῆς».

Τρεῖς ἱερώτατοι κλάδοι ἐνός σε-μνοῦ δένδρου, τό ὁποῖο ὅμως ἔ-φθασε μέχρι τόν οὐρανό, εἶναι οἱ ἑορ-ταζόμενες τρεῖς νεαρές μάρ-τυ-ρες, τῶν ὁποίων τή μνήμη τιμᾷ σή--μερα ἡ Ἀγία μας Ἐκκλησία, μα-ζί μέ τή μνήμη τῆς μητέρας τους, τῆς ἁγίας Σοφίας, καί πανη-γυρί-ζουμε καί ἐμεῖς κάθε χρόνο ἐδῶ στό Κουστοχώρι.

Καί τίς ὀνομάζει ἔτσι, ὁ ἱερός ὑμνογράφος, ἐμπνευσμένος ἀπό τήν ἀπάντηση πού ἔδωσε ἡ νεώ-τερη ἀπό αὐτές, ἡ Ἀγάπη, ὅταν βρέθηκε ἐνώπιον τοῦ Ρωμαίου αὐ---τοκράτορος: «Εἶμαι καί ἐγώ κλα--δί ἀπό τό ἴδιο δένδρο, ἀπό τό ὁποῖο ἦταν καί οἱ ἀδελφές μου, πού μαρτύρησαν ἤδη γιά τήν ἀγά-πη τοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτό μήν νο-μίσεις ὅτι δειλίασα βλέποντάς τες νά ὑποφέρουν τά βασανι-στ-ή-ρια στά ὁποῖα τίς ὑπέβαλες καί θά ἄρ-νηθῶ τήν πίστη στόν Χρι-στό. Θά παρα-μεί-νω μέ τή χάρη τοῦ Χρι-στοῦ σταθερή, ὅπως καί ἐκεῖ-νες, καί θά ὑπομείνω μέ γεν-ναι-ό-τητα τό μαρ-τύριο».

Ἐνα μικρό κορίτσι ἦταν ἡ ἁγία Ἀγάπη, ἐννέα μόλις ἐτῶν, κι ὁ-μως δέν δίστασε νά ὁμολογήσει. Εἶμαι κλαδί ἀπό τό ἴδιο δένδρο. Εἶμαι βλάστημα τῆς ἴδιας μητέρας, πού ἀνέδειξε ἤδη δύο μάρτυρες καί περιμένει καί ἀπό μένα νά κά--νω τό ἴδιο.

Πόσο μεγάλη ση-μα-σία καί βαρύτητα ἔχει αὐτό πού λέγει ἡ νεαρή μάρτυς, ἡ ἁγία Ἀ-γά-πη. Ἔχει συναίσθηση «παρά τι-νός ἔμαθε καί ἐπιστώθη τά ἱερά γράμ-μα-τα», ὁ-πως ἔγραφε καί ὁ ἀπό-στο-λος Παῦ-λος στόν μαθητή του Τιμόθεο. Τά εἶ-χε διδαχθεῖ, ὅπως καί οἱ μεγα-λύ-τερες ἀδελφές της, οἱ μάρτυρες Πίστις καί Ἐλπίς, ἀπό τή μητέρα τους, τήν εὐσεβῆ Σοφία, πού παρα-κο-λουθοῦσε προ-σευ-χό-με-νη στόν Χριστό τό μαρ-τύ-ριο τῶν θυγατέ-ρων της. Καί προ-σευ-χόταν ὅχι νά τίς ἀπαλλάξει ἀπό τή δοκιμασία ἀλλά νά τίς ἐνι-σχύ-σει μέ τή χάρη του στήν ὁμο-λογία καί τό μαρτύ-ριο καί νά δεχθεῖ τίς ψυχές τους στή βα-σι-λεία του.

Καί ἡ προσευχή της εἰσακούσθη-κε, καί τά τρία καλλίκαρπα βλα-στή-ματά της, οἱ τρεῖς θυγατέρες της, ἔμειναν πιστές μέχρι τέλους καί ἔλαβαν τόν στέφανο τοῦ μαρ-τυρίου ἀλλά καί τῆς δόξης.

Κλάδοι ἱερώτατοι οἱ τρεῖς νεα-ρές μάρτυρες ἀπέδειξαν μέ τήν ὁμο-λο-γία καί τό μαρτύριό τους ὅχι μόνο τή δική τους πνευματική ποιότητα ἀλλά καί τῆς ἁγίας μητέρας τους, πού τίς κατηύθυνε στήν ὁδό τῆς πί-στεως καί τῆς ἀγάπης τοῦ Χρι-στοῦ, πού τίς κατηύθυνε μέ τέτοιο τρόπο στή ζωή τους, ὥστε νά εἶναι σέ θέση νά κατανοήσουν, πα-ρά τό νεαρό τῆς ἡλικίας τους, τήν ἀξία τῆς ψυχῆς, ὅπως τήν προσ-δι-ορίζει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός λέ-γοντας: «τί γάρ ὠφελήσει ἄν-θρω-πον, ἐάν

κερ-δί-ση τόν κόσμον ὅλον καί ζη-μι-ω-θῇ τήν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώ-σει ἄν-θρωπος ἀντάλ-λαγ-μα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;», καί νά μείνουν σταθερές στήν ὁμολογία τους ἐπι-λέ-γοντας τόν θάνατο γιά τόν Χρι-στό παρά τή ζωὴ χωρίς Χριστό.

Τό παράδειγμα τῶν ἑορτα-ζο-μέ-νων σήμερα ἁγίων μᾶς δίδει, ἀδελφοί μου, ἀ-φορ--μή νά σκεφθοῦμε ὅσοι ἔχουμε στή ζωὴ μας τόν ρόλο τοῦ δένδρου, εἴτε ὡς γονεῖς εἴτε ὡς ἐκπαιδευτι-κοί εἴτε ὡς κληρικοί, τί διδάσκου-με καί πῶς διαπαι-δα-γω-γοῦμε τά παιδιὰ μας· καί ἀκόμη τί παράδειγ-μα τούς δίδουμε μέ τή δική μας στάση, μέ τή δική μας ὁμολο-γία, μέ τή δική μας πίστη καί ἀγά-πη στόν Χριστό, ἀλλά καί ποιὰ εἶ-ναι ἡ στάση μας, ὅταν τά παιδιὰ ἐπιλέ-ξουν τόν δρόμο τῆς ἀφιερώ-σεως τῆς ζωῆς τους στόν Χριστό.

Τά κα-τευθύνουμε μέ τά λόγια μας καί κυρίως μέ τή ζωὴ μας στόν Χρι-στό; Τά ἐνισχύουμε στήν προ-σπά-θειά τους νά ζήσουν τήν ἐν Χρι-στῷ ζωὴ, ἔστω καί ἐάν αὕτῃ ἀπαιτεῖ κάποιες θυσίες ἢ ἐπιχει-ροῦμε νά τά ἀποτρέψουμε ἀπό αὐ-τό τόν δρόμο πού τούς διδάσκα-με θεωρητικά, ὅταν βλέ-πουμε ὅτι ἐπι-----λέγουν νά ἀκολουθήσουν τόν δρό--μο τοῦ Θεοῦ καί νά ἀφιε-ρωθοῦν σέ Αὐτόν καί στήν Ἐκκλησία;

Μᾶς δίδει ὅμως καί μία ἀκόμη ἀφορμή ἡ αὐριανή ἑορτή, ἀδελφοί μου. Καί αὕτῃ εἶναι νά σκεφθοῦμε πῶς ὅλοι μας εἴμεθα κλάδοι τοῦ ἴδιου δένδρου, τῆς ἴδιας ἀμπέλου, τήν ὁποία φύτευσε «ἡ δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου». Εἴμεθα κλάδοι τοῦ δέν-δρου τῆς Ἐκ-κλησίας μας, καί ὡς κλάδοι της ἔχουμε χρέος νά ζοῦμε καί νά φερόμεθα ἀνάλογα στή ζωὴ μας.

Εἶναι ὅμως ἡ ζωὴ μας ἀνά-λο-γη μέ τή ζωὴ τοῦ δένδρου ἀπό τό ὁποῖο προερχόμεθα ἢ μήπως εἶναι ξένη καί ἀσύμβατη πρὸς αὐτό; Λέμε, δηλαδή, μόνο ὅτι πι-στεύου-με στόν Χριστό, εἴμεθα μέ--λη τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά ἡ ζωὴ μας δέν ἔχει σχέση οὔτε μέ τόν Χρι-στό οὔτε μέ τίς ἐντολές του;

Ἄς ἐξετάσουμε τόν ἑαυτό μας καί ὡς πρὸς τά δύο αὐτά στοιχεῖα καί ἅς παραδειγματισθοῦμε ἀπό τή ζωὴ τῆς ἁγίας Σοφίας καί τῶν τρι-ῶν θυγατέρων της, ἁγίων μαρ-τύ-ρων Πίστεως, Ἐλπίδος καί Ἀγάπης, ὥστε νά γίνουμε καί ἐμεῖς κλάδοι ἄξιοι τῆς νοητῆς ἀμπέλου ἀπό τήν ὁποία βλαστήσαμε διὰ τῶν ἱερῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀλλά καί δένδρα πού θά βλαστά-νουν κλάδους ἱερούς πού θά τι-μοῦν καί θά δοξάζουν τόν Χριστό μέ τή ζωὴ τους, μέ τήν πίστη τους καί τήν ὁμολογία τους, ὅπως οἱ τιμώμενες ἁγίες Σοφία, Πίστις, Ἐλπίς καί Ἀγάπη.

Ἡ ομιλία του Σεβασμιωτάτου στην Θ.Λειτουργία :

«Τὰς ψυχὰς δεσμευθεῖσαι πόθῳ Χριστοῦ, τῶν φθαρτῶν καί προσ-καίρων τήν καλλονήν, ἐν λήθῃ πα---ρεδράμετε», ἔψαλε σήμερα ὁ ἱερός ὑμνογράφος πρὸς τιμὴν

τῶν ἑορταζομένων ἁγίων μαρτύρων Πίστewς, Ἐλπίδος καί Ἀγάπης καί τῆς μητέρας τους ἁγίας Σοφίας, τίς ὁποῖες τιμοῦμε ἰδῖαι-τέ-ρως σέ αὐτή τήν ἑνορία.

Καί τί λέγει ὁ ἱερός ὑμνογράφος; Λέγει ὅτι ἡ ψυχὴ τους δεσμεύθηκε ἀπὸ τὸν πόθο τοῦ Χριστοῦ καί ἔτσι ξέχασαν τὴν ὁμορφιά τῶν φθαρ-τῶν καί προσκαίρων πραγμάτων τοῦ κόσμου καί ἀγωνίσθηκαν γεν-ναῖα, θυσιάζοντας καί τὴ ζωὴ τους ἀκόμη γιὰ τὸν Χριστό.

Ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴ φύση της στρέφεται σέ πρόσωπα καί πράγματα πού τὴν ἐλκύουν καί προσκολλᾶται σέ αὐτά. Καί συχνά ἡ προσκόλληση αὐτὴ γίνεται δέ-σμευ-ση καί αἰχμαλωσία, ὥστε ὁ ἄν-θρωπος νά μὴν μπορεῖ νά ξεφύ-γει ἀπὸ αὐτήν, μέ ἀποτέλεσμα νά ὑφί-σταται καί τίς συνέ-πειες τῆς δεσμεύσεως καί τῆς αἰ-χμαλω-σίας.

Καί μπορεῖ, ὅπως εἶναι φυσικό, ἡ δέσμευση αὐτὴ νά εἶναι γιὰ κα-λό, νά εἶναι πρὸς ὠφέλεια τοῦ ἀν-θρώπου, ἐάν εἶναι ὅπως ἡ δέ-σμευση στὴν ὁποία ἀναφέρε-ται ὁ ἱερός ὑμνογράφος, ἡ δέσμευση ἀπὸ τὸν πόθο καί τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Μπορεῖ ὅμως καί νά εἶναι ἐπικίνδυνη καί καταστροφικὴ, ἐάν εἶναι δέσμευση στό πάθη, στό κα-κό καί στὴν ἁμαρτία. Διότι ὅ,τι δε-σμεύει τὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου, αὐ-τό καί κυριαρχεῖ σέ αὐτήν καί τὴν ὁδηγεῖ εἴτε στό καλό εἴτε στό κα-κό. Καί μπορεῖ κάποιοι νά θεω-ροῦν καί τὰ δύο εἶδη δεσμεύσεων, καί τὴ δέσμευση, δηλαδή, στό κα-λό καί τὴ δέσμευση στό κακό, ὡς στέρηση τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀν-θρώ-που, αὐτό ὅμως δέν ἀνταπο-κρίνεται στὴν πραγματικότητά καί δέν εἶ-ναι ἀλήθεια. Διότι ἡ δέσμευ-ση τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ ὅχι μόνο ἐ-λευθερώνει τὸν ἄνθρωπο, ἀλλὰ καί τὸν κάνει νά ξεχνᾷ ὅλα ἐκεῖνα τὰ φθαρτά καί ἀσήμεντα πού τὸν ἐμποδίζουν νά ἔχει στραμ-μένο τὸν νοῦ καί τὴν ψυχὴ του στὸν Θεό. Τὸν ἐλευθερώνει ἀπὸ ὅλα τὰ γήι-να πού δέν τὸν ἀφήνουν νά ἀντα-ποκριθεῖ στὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ καί νά ὑψωθεῖ μαζί της μέχρι τὴ βα-σιλεία του.

Αὐτό ἀκριβῶς συνέβη καί μέ τίς ἑορταζόμενες σήμερα ἁγίες, τὴν ἁγία Σοφία καί τίς μάρτυρες θυγα-τέ-ρες της ἁγίες Πίστις, Ἐλπίς καί Ἀγάπη.

Ἡ ἀγάπη τους γιὰ τὸν Χριστό καί ὁ πόθος τους νά βρίσκονται κοντά του δέσμευσε τίς ψυχές τους, καί δέν ἐπιθυμοῦσαν τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ νά βρίσκονται μαζί μέ τὸν Χριστό, ὅπως ἀκριβῶς ἔγραφε καί ὁ πρωτοκο-ρυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος, ἐκφράζοντας τὴ δική του ἀγάπη: «ἐπιθυμῶ ἀναλῦσαι καί σύν Χριστῷ εἶναι». Ἐπιθυμῶ νά πεθᾶ-νω προκειμένου νά εἶμαι μαζί μέ τὸν Χριστό.

Καί αὐτὴ ἡ ἀγάπη τους γιὰ τὸν Χριστό ἦταν πραγμα-τι-κά μεγάλη, ὥστε δέν ἔδιναν σχε-δόν καμία σημασία σέ ὅ, τι ὑπῆρχε γύρω τους. Ὅλα τὰ θεωροῦ-σαν σκύ-βαλα, τὰ θεωροῦσαν σκουπίδια, πού δέν τίς ἐμπόδιζαν ὅμως νά ἀπο-λαύ-σουν τὴν ἀγάπη

τους πρός τόν Χριστό.

Ἄν σκεφθοῦμε ὅμως, ἀδελ-φοί μου, πόση σημασία καί ἀξία ἔχει ἡ ἀγάπη καί ὁ πόθος πρός τόν Χρι-στό καί πόσα στερούμεθα δεσμευό-με-νοι, ἀντί ἀπό τήν ἀγάπη καί τόν πό-θο μας γιά τόν Χριστό, ἀπό πράγμα-τα καθημερινά, ἀπό τήν οἰκο-γέ-νειά μας, ἀπό τούς φίλους μας, ἀπό τά προβλήματα μας, ἀπό τή γνώμη τοῦ κόσμου, ἀπό τίς ἀπαι-τήσεις τῶν ἀνθρώπων, ἀπό ὅσα δέν μᾶς ἀφήνουν νά ἀπολαύσουμε τή χαρά τῆς συμπορεύσεώς μας μέ τόν Χρι-στό καί τήν ἐλευθερία πού χαρίζει Ἐκεῖνος, τότε θά θελήσουμε νά ζήσουμε καί ἐμεῖς δεσμευόμενοι ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία μᾶς δίνει τή δυνατότητα νά ζήσουμε τήν ἐλευθερία τῶν τέ-κνων τοῦ Θεοῦ.

Τιμώντας, ἀδελφοί μου, σήμερα τίς ἐορταζόμενες ἀγίες, τήν ἀγία Σοφία καί τίς ἀγίες μάρτυρες θυ-γα-τέρες της, Πίστη, Ἐλπίδα καί Ἀγά-πη, ἅς ἀγωνισθοῦμε νά ἀπελευ-θε--ρωθοῦμε ἀπό τίς δεσμεύσεις καί τίς προσκολλήσεις πού μᾶς βλά-πτουν, εἴτε αὐτές εἶναι πρόσωπα, εἴτε εἶναι πάθη καί ἁμαρτίες, καί μᾶς κάνουν νά ξεχνοῦμε ὅχι μόνο τόν τελικό προορισμό μας ἀλλά καί τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, καί ἅς μείνουμε σταθερά προσκολλη-μέ-νοι στήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, πού μᾶς ἐπιτρέπει καί νά τήν ἀπο-λαύσουμε ἀπό αὐτήν ἐδῶ τή ζωή, ἀλλά καί νά μήν ἐμπλακοῦμε στή δέσμευση ἄλλων πραγμάτων καί προσώπων, πού θά μᾶς κάνει ὑποχείριά τους, καί ἔτσι στερηθοῦμε τῆς ἀγάπης καί τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Εὔχομαι, ἀδελφοί μου, νά ἀξιω-θοῦμε καί ἐμεῖς, διά πρεσβειῶν τῆς ἀγίας Σοφίας καί τῶν θυγα-τέρων της, νά προσ-κολληθοῦμε στήν ἀγάπη τοῦ Χρι-στοῦ καί νά ξε-χάσουμε ὅλα ὅσα προσ-παθοῦν νά μᾶς ἐλκύσουν καί νά μᾶς παρασύ-ρουν μακριά ἀπό τόν Θεό καί τή χαρά πού προσφέ-ρει, ὥστε νά ἀξιω-θοῦμε τήν εὐφροσύνη τῆς οὐρανίου βασιλείας του, τήν ὁποία ἀπ-ο-λαμβάνουν ἤδη οἱ ἐορτα-ζό-με-νες ἀγίες Σοφία, Πίστις, Ἐλπίς καί Ἀγά-πη. Καί τιμοῦμε τίς ἀγίες, ὅταν καί ἐμεῖς ἀγωνισθοῦμε νά ἀπεμπλακοῦμε καί νά ἀποδεσμευθοῦμε ἀπό ὅλα αὐτά πού πολλές φορές γίνονται αἰτία νά μᾶς κρατοῦν μακριά ἀπό τόν Χριστό. Πολλές φορές ἀκόμη καί ἡ οἰκογένειά μας καί ἡ φροντίδα τῆς οἰκογενείας μας καί ἄλλα θέματα μᾶς ἀπομακρύνουν, ἐνῶ ἴσα-ἴσα, ὅταν εἴμεθα προσκολλημένοι καί ἐξαρτώμεθα ἀπό τόν Θεό καί τά προβλήματα τῆς οἰκογενείας μας καί τά προβλήματα τῶν ἐργασιῶν μας καί πολλά ἄλλα προβλήματα, τά ἀντιμετωπίζουμε μέ τή χάρη καί τή φώτιση τοῦ Θεοῦ.

Εὔχομαι οἱ ἀγίες νά μᾶς δείξουν αὐτόν τόν δρόμο τῆς συνδέσεώς μας μέ τόν Θεό. Ἀμήν.